

Pedagógus párt-titkárok tanfolyama

A megye általános és középiskolai pártalapszervezteinek titkárai részére tegnap délelőtt a Csongrád megyei tanács székházának nagytermében háromnapos tanfolyam kezdődött a pedagógia időszerű kérdéseiről. A tanácskozást dr. Ágoston József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára nyitotta meg. Egyebek közt hangzott, hogy a tanfolyam egyik fontos célja az állami és a pártmunka összehangolásának elősegítése.

A tanácskozás első napján, amelyre meghívták az iskolák és kollégiumok igazgatóit is, két előadást hallgattak meg a résztvevők. Dr. Szalontai József, a megyei tanács művelődésügyi osztályának vezetője az év legfontosabb művelődésügyi feladatait ismertette, dr. Kor-

nidesz Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezető-helyettese a közoktatás továbbfejlesztésének kérdéseit elemezte. Az előadásokat délután konzultáció követte.

Ma a tanácskozás Zenei Józsefnek, a Csongrád megyei pártbizottság munkatársának az iskolai pártszervek tevékenységéről szóló előadásával kezdődik. Szántó Tivadar, a városi pártbizottság munkatársa az iskolai nevelés demokratizmusáról beszélt.

Szombaton, a tanfolyam harmadik napján a pedagógus-alapszervezetek párttitkárai a KISZ-ről, az úttörőmunkáról és a Pedagógus Szakszervezet kongresszusi irányelveinek végrehajtásáról hallgatnak előadásokat.

Vöröskeresztes program

A Vöröskereszt városi vezetősége tegnap délután elnökségi ülést tartott. Az értekezleten a tavaly végzett munkát értékelte a vezetőség és egyúttal megvitatták az idei munkatervet.

Az 1972-es év célkitűzései elsősorban a vöröskeresztes munka hatékonyságának növelését célozzák. A városi szervezet ideai legfontosabb célkitűzése az üzemekben folyó munka javítása. Eddig is zömmel az üzemi dolgozókra támaszkodhattak. Az idén a szervezet vezetőségi üléseit jórészt az üzemekben tartják majd, melyekre meghívják a gyengébben dolgozó üzemi szervezeteket is. Ezáltal szeretnék lehetőséget biztosítani a tapasztalatok cseréjére.

Az idei munkaterv részletesen foglalkozik a Vöröskereszt munkájának minden fontos kérdésével. A nemzetközi kapcsolatok terén a keresztszolgálat, a gyógyszerbeszerzés mellett szerepel például a szabadkai szervezettel a kapcsolat felvétele. Az oktatási tevékenységet is tovább fejleszti. Szeretnék elérni, hogy a szocialista brigád cím elnyerésének legyen feltétele, a brigádtagok végezzék el az elsősegélynyújtó tanfolyamot.

Szerepel a tervek között a város tisztaságának fokozott védelme, a mezőgazdaság egészségügyi helyzetének javítása, a polgári védelem segítése, a véradás támogatása és propagálása, a családvédelem és az alkoholizmus elleni küzdelem fokozása is.

Számos fontos és hasznos pontja van tehát a tervnek, melyet a vezetőség tegnap ülésén elfogadott. Jó kilátások vannak arra, hogy a Vöröskereszt munkájával az idén még több segítséget nyújtson életünk számos területén. Hiszen ez a szervezet legfontosabb feladata: segíteni az embereken.

Egy kocsmá halálára

Móravárosnak nem is a legzugában, Szegeden, a Hajnal utcában található az a ház és az a bolt, enyhén szólva söröző, amelyet képnünk ábrázol. A ház maradt a helyén, a sörözőt azonban bezáratták. Sajnos, nem a rendőrség záratta be, hanem a KÖJÁL, amelynek akaratával állítólag egybeesett a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat szándéka, mivel maga is restellte a söröző állapotát. Az olvasó könnyedén maga elé képzelheti a volt kricsmi higiéniai felszereltségét, amely nem elégítette ki azt a minimimumot, amelyet még a KÖJÁL megkívánt.

Pénz volt viszont az üzletben, méghozzá nem is kevés. Szabó Józsefnek, a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat igazgatójának tájékoztatása szerint évi 1 milliót forgalmazott a Hajnal sörözőnek titulatán lebuj. Ennyi pénz hallatán háboroghatnak a söröző volt vendégei — tisztelt a kivételnek —, akik most nem tudják hol elszórni a pénzt, leeresztani a torkukon. Gondolom, a környékbeli asszonyok mégsem búslakodnak amiatt, hogy férjük otthon gubbaszkodik, lábatlankodik, tiplábol, ahe-lyett, hogy „átnézze” a sörözőbe. Mert annak múltja, „tradíciója” van, s onnan induló esetek annak idején szerepeltek a rendőrségi krónikákban is: súlyos testi sértes, hazárdjáték kártyával. Ezért is nem lehetne csodálkozni azon, ha ezt a „millió üzletet” a rendőrség javaslatára zárták volna be.

**PISZKOS
FRED
TANYÁJA**

Az még csak hagyján, hogy késdobálónak, külvárosi csapásoknak, dühöngőnek, s ki tudná felsorolni, hogy mi mindennek nem neveztek Móravárosnak ezt a „gyöngyszemét”. Akik sűrűbben arra jártak, azok hallottak el-

csattani egy-egy pofont a kocsmá előtt. Ha a csattanás tompán hallatszott, akkor a pofont bent kapta valaki. A hangok eredetét elnyomta a belső zsvajgás, pohárcörgés, a késsel vágható füst, valamint a kocsmá elé kikötött kutyák csaholása. A fő szám ugyanis az volt, amikor a bent po-harazgató kutyapecérek, s mögöttük a kibicek kitódultak a kocsmáajtón és rártartian — már amennyire boros fejűk megengedte — nézegették a kutyákat. A mit sem sejtő négy lábúak pedig réjézt az döntötte el, hogy versenyt futtattak velük a járdán, jó időben a kocsi-úton. Úgy kötöttek fogadást egyik-másik kutyára, mint a löversenyeken szokás. S a futtatás akárhogy végződött, mindenképpen volt ok az ivásra. Ami pedig tisztázatlan viták miatt belül elcsattant, netán olyan hangosan, mint a becsapott ólajtó, az addig rendjén valónak minősült, amíg nem vonta magára a rendőrség figyelmét.

**ELOLTOTTÁK
EGYMÁST**

Józanul a legmegrögzöttebb törzsvendégek — akik képe-sek voltak reggeltől estig, a nyitástól a zárásig ott rostdol-kozni — talán babonás félelmükben kalápot emeltek, amikor egy vízesárok mellett haladtak el, a kocsmától pár méternyire. A sörözőből kijöve ugyanis ott bukott bele egy társuk az árokba, és lelte benne halálát, mire rátá-láltak. Volt, aki sajnálta, volt, aki fölnevetett, hogy nem ő járt úgy. Az eset után mindenesetre valamelyest csillapult a söröző benti és kinti lármája, mintha gyászoltak volna azok, akik úgysem akarták megérteni az értelmetlen halált. Egy másik „vig cimborá” is ott ivott, mielőtt elment volna munkába, éjjeliőrködni. Fázott, hát tüzet rakott a szabadban. Először elnehezült a feje, majd rábukott a tüzre. A fojtó füst végzett vele. Lényegében teste elnyomta a tüzet, az meg az ő életét.

A sörözőbe rendszeresen láttak bemenni egy piktor külsejű, festékekkel össze-visz-sza kent ruházatú, elnyűtt ábrázatú férfit. Rendszerint zárórág maradt. Ha volt pénze, ivott, ha nem volt, akkor fizettek neki, vagy elitta mások elől az italt. Hogy onnan aztán hova húzta a csikot éjszakára, arra senki sem emlékszik. Mondták, hogy valaki beengedte a fűszármájába késő este, de

korán reggel, mielőtt még világosodott volna, elzavarta. A piktorféle a fűszármájában a fűszármájában aludt ósztól tavaszig. S aztán egyszer hiba várták festékes gúnyájában, mindig üres zsebeivel a Hajnal sörözőbe. Egy este még beszívott, de utána már nem volt rá érkezése kijózanodni, mert hóna alá kapta és elszaladt vele a halál.

**SZOLID KIS
HELY LESZ**

Cifrább eseteket, történeteket is fel lehetne eleveníteni a bezárt kocsmá láttán. A volt maszek tulajdonos neve alapján egyébként nem sörözőnek, nem Hajnalnak, hanem Liliomnak becézték egymás között az odaszokott vendégek. Mikor maszek kézben volt, akkor is rossz hír lengte körül, de ilyen mélyre nem sülyedt, mint mielőtt be nem zárták volna. Az lett volna persze a cél, hogy emberhez méltó sörözőt, szórakozóhelyet tartsanak fenn. Erre azonban, úgy látszik, képtelen a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat, amely ennek a bezárt üzletnek a gazdája, és gazdája lesz majd annak a más jellegű boltnak is, presszóknak, lán-gossütőnek vagy krémesbolt-nak, amelyet helyette nyitni szándékoznak. Előbb persze helyre kell hozni a házat kívülről, és belülről az üzletet. Aztán majd döntenek, hogy milyen osztályú rétes-bolt, vagy presszó legyen a felújított üzlet, amelyben nem mérnek ki folyó bort, csapolt sört, csak dugaszolt italokat szolgálnak fel, s mindazt persze szolid áron.

A Csongrád megyei Vendéglátó Vállalathoz ugyanis mi sem áll közelebb, mint üzleteinek kulturáltsága. Nem a Hajnal söröző lesz az első eset, hogy bezárat egy kocsmát és nyit helyette olyan üzletet, amely nem túri meg a hangoskodást, a botrányt. A kérdés persze ott van, hogy eddig is mért tűrte el a bezárt Hajnal söröző „profilját”. A bevételért? S talán azért nem tudta már tovább megtűrni, elnézni, mert tanácsúlesen interpelláltak a kocsmá volta miatt, amely akármennyire a külvárosban volt is, csak szemtől szűrt. Lehet vendéglőt olyan színvonalon tartani, hogy az közmegelegedésre nyisson és zárjon vendégek és vállalatnak egyaránt? Feltétlenül lehet, ha nem a minden áron való hasznót, ták, hogy valaki beengedte a fűszármájába késő este, de

Lódi Ferenc

Összetettebbé vált a munka

A Pedagógusok Szakszervezetének városi küldöttterkezelete

A Szegeden dolgozó pedagógusok 78 százaléka — az általános iskolákban 83 százaléka — nő. A nőkérdés problémáinak megoldása politikai kérdés is. Ennek érdekében a Pedagógusok Szakszervezete konkrét intézkedéseket is fogantatott tavaly. Többek között ezek a gondolatok is helyet kaptak a Pedagógusok Szakszervezete Szeged városi bizottságának beszámolójában, melyet a tegnapi megkezdett küldöttterkezeleten Borsos László városi titkár ismertett a 42 küldöttel és a meghívottakkal. A beszámolóban elhangzottak a bérrendezés végrehajtásának tapasztalatai, de az abból adódó nehézségek és problémák is. Helyet kapott a beszámolóban az iskolai bizottságok munkájá-

nak értékelése, a nyugdíjas pedagógusok segítése, az érdekvédelmi munka és az üdültetés is. A beszámoló, mely a jelenlegi helyzet felmérésén túl az 1972. évi tervet körvonalázására is vállalkozott, megállapította, hogy a megnövekedett feladatoknak csak összetettebb, jobban szervezett munkával tud eleget tenni a szakszervezet.

A beszámoló vita követelte. Többek között felszólalt Juhász József, az SZMT vezető titkára és Ökrös János, a Pedagógusok Szakszervezete megyei bizottságának titkára is. Az 1972. évi költészetes megvitatására és elfogadására került ezután sor Árok szállás Dezső gazdasági felelős előterjesztése alapján.

„Locsogó” vízkereszt — jó termés?

A régi mondás azt tartja, ha „locsog a vízkereszt”, ha a keréknyomban feltűnik a víz, akkor abban az évben jó lesz a termés. Ami az időjárást illeti, idén is ez a helyzet, de vajon van-e a hagyománynak valamilyen tudományos alapja, hogyan vélekednek a mezőgazdászok a mostani enyhe idő-ről?

A MÉM szakemberei elmondották, hogy a rendkívüli időjárás — a januári

esőzések és az enyhe idő — eddig hasznára volt az őszi vetésű növényeknek. Az esőzésekre ráadásul nagy szüksége is volt a földeknek, a december ugyanis csapadédeficittel zárult. Két hét alatt országosan csak 2 —3 milliméternyi csapadék esett, jóval kevesebb a sokévi átlagnál. A januári esőzések 4-en és 5-én javítottak a helyzeten, hiszen a Dunán túl egyes vidékein 20 milliméternyi csapadék hullott.

A Duna—Tisza közén is esett az eső, 2—4 milliméter csapadék áztatta a földeket, az északi hegyvidéken és a Tiszántúlon azonban ezúttal nem volt „kegyes” a természet. Továbbra is szükségük van azonban a növényeknek a csapadék-utánpótlásra. Ha ezt megkapják, akkor igazat jelenthet a hagyomány. Legalább ami azt illeti, hogy a téli csapadék igen nagy hasznára van az őszi vetésű növényeknek.

találnak valamit. De arra is, hányan kénytelenek bejönni Szegedre, ha vasvillát, harapfogót, vagy metszőollót akarnak venni. Vagy milyen kincs lett egy filléres lámpatűveg. Mert ha eltörlik, kiderül, hogy a kereskedelem már elfeledkezett róla. Illetve árulja villanycsillár díszeként, vagy réze-retű petróleumlámpa tartozékaként — az ékszerboltban, ékszerhez méltó áron. Nyugodtan mondhatjuk, nagy-zol néha a kereskedelem, amikor elfeledkezik a még meglevő régi igényekről, hogy utólráhesse a gyorsan futó újat.

A gyönyörű fejlődés ne tegyen elbizakodottá bennünket. Tekintsük át rövid pillantással az alapvetőnek nevezett mindennapi cikkek sorát: Kenyér: Egészséges versenynek köszönhető, hogy egyre több községeinkben kinalják két kézzel a finomab-bat, a puhábbat, frissebbet. Ehhez csak annyit kell hozzátennünk, hogy hasonló gondoskodást várnak azok a községek is, ahol ez még nem annyira természetes.

Tej: Falun van a „gyára”. Mi, bent a városban, fogjuk a kannát, és átbálgunk a boltba. Meltatlankodunk, ha negyedórát kifizet, ha elfogy a tasakos, ha netán kifogunk délután egy olyan fél órát, amikor éppen nincs, de mindjárt lesz. Igazunk van, ha méltatlankodunk. A falusi háztar-

tások vizsgálatánál első lépésre szembeötlő, hogy sokszor egészen bonyolult módon jutnak tejhez. Pedig van tejünk, néha olyan panaszokat kapunk, hogy nem veszik át a ház-gazdaságoktól.

Hús: Még nagyobb gond. Arról van szó csupán, hogy a zsírba lesütött fél disznó kényszermegoldás volt eddig is, a friss hús éppen olyan falun is, mint városban. A lakosság egyik felének is, mint a másiknak. Itt-ott közeledünk a megoldáshoz, de többször emlegetjük a nehézségeket, mint a lehetőségeket. Fogyasztási szövetkezetek gondja ez is, nem lehet halogatni a megoldást.

Zöldség és gyümölcs: Sirámainkat idézhetnénk. Erről híres a mi vidékünk, és ez hiányzik legjobban a falusi üzletekből.

Könyv: Lehet, hogy furcsa, de soroljuk csak ide nyugodtan, az alapvető szellemi táplálékot is. Úgy tűnik, itt a kínálat nagyobb, mint a kereslet. Lehet, hogy ezt a látszatot rétegekhez jobban igazodó kínálatlall föl lehetne borítani, de sajnálatos tény mindenesetre, hogy statisztikai kimutatás szerint a szegedi járásban egy ember évente csak 2 forint 79 fillért ad könyvre.

Örömmel mondhatjuk, hogy egyik alapvető cikkünköl sem áll rosszul az ország. Azt azonban igen, hogy

akkorát változott a falu fogyasztói összetétele, hogy ezt mindenképpen észre kell vennünk. Hogy most tejet vesz sokszor az is, aki azelőtt maga fejté, az tény. Mert sok parasztból időközben munkás lett, a család is el-ágazott más pályák napja felé fordulva, vagy egyszerűen az történt, hogy az sem tart már tehenet, aki megmaradt a kapanyél mellett. A korábbi önálló háztartás egyszerre előlépett kereskedelmi problémává. Így van ez a hússal is, zöldséggel is.

Maradjunk a realitások talaján, és állapítsuk meg, nem könnyű mégsem mindent előteremteni. De az is tény, hogy a szövetkezetek összefogásában, a közös vállalkozásokban több a lehetőség, mint amennyit eddig észre-vettünk. A termelőszövetkezet árulja sokszor a zöldséget a hetedik megyé-ben, de boltban nem veheti meg, aki megtermelte. Mert a két szövetkezet még nem fedezte fel, hogy közös az érdeke.

Úgy is mondhatnánk, hogy éppen a szövetkezésben rejlik lehetőségeket kellene jobban kihasználniok a fogyasztási szövetkezeteknek. Amire a boltban szüksége van, azt helyben termeltetni, feldolgozni és értékesíteni a legkézenfekvőbb megoldás lenne. Ahogy a családi háztartások kívánják.

Horváth Dezső

Leletfelderítések

A keszthelyi Balatoni Múzeum munkatársai részletesen feltérképezték a szántód-pusztai település régi értékeit. A Balaton déli partján fekvő major lakó- és gazdasági épületei figyelemfelkeltő néprajzi látnivalókat kínálnak. Ezért terv készül a település idegenforgalmi be-

mutatására. Az ezzel összefüggő leletfelderítések számos régészeti emléket is felszínre hoztak. A szakemberek 12, eddig ismeretlen lelőhelyet fedeztek fel. Többek között rátaláltak egy árpád-kori halásztanya maradványaira is.